

NỖI NHỚ BUỒN HIU

Tim chợt mướt mà trong nỗi nhớ
mỗi mùa mỗi mộng trái tình xưa
run run dưới gió sương mi đọng
mấy giọt trời sa quanh khoé chờ

*

Đón đã thời gian quanh trở lại
xem có người về trong nắng reo
Em ngồi nghịch chữ thơ, không biết
ai đã chờ ai để nhớ nhiều

*

Em chỉ thấy mình người nhớ nhất
tâm sự đầy trong ngực trái em
chỉ hé cửa thôi là bay mất
tiếng thở dài xuyên phổi khóc đêm

*

Trái tim có những niềm cảm nín
yên lặng, trầm ngâm, thích một mình
giữa trang thơ cảm thơm hương lính
đặc biệt khi nhìn gặp cố nhân

*

Không thể chỉ là buồn một chút
khi biết đêm dài đến trường niên
những giấc đêm không anh lạnh thật
nỗi nhớ buồn hiu hắt viễn miên

đông hương

-

HƯƠNG NHIỆM MÀU

Khuya đốt miếng trầm trong đáy tách
nhìn luồng khói nhẹ trắng bay vờn
bỗng cảm giòng buồn theo tĩnh mạch
quay tròn trong huyết quản màu tương
*

Mùi ngón thâm trầm trên bàn phím
im lìm trong giấc nhớ suy tư
viết gì_ không lẽ hoài tâm niệm
từng chuyện buồn_vui đã nát như
*

Cứ để diêm sầu châm lại lửa
trên ngọn lạp hồng không nợ nhau
cho kiếp đam mê giờ đã vỡ
thôi hẹn tìm nhau ở đời sau

*

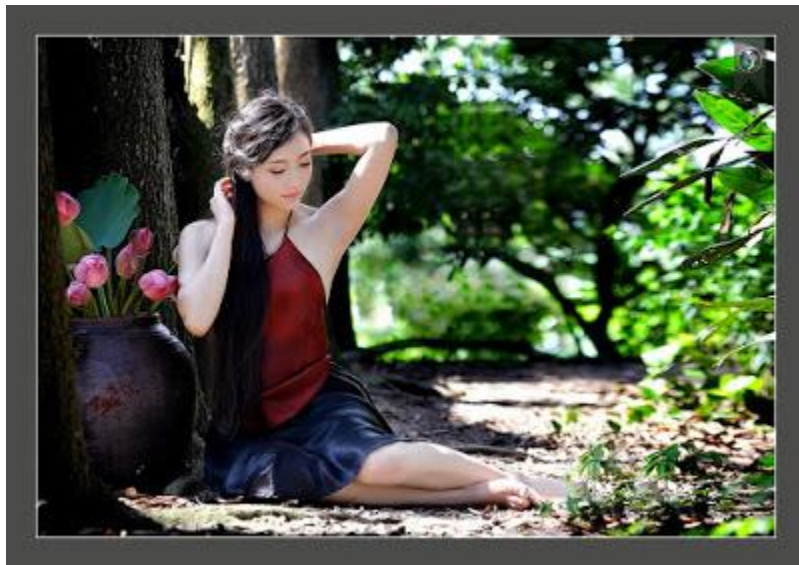
Chờ em về lại phương Đông nhé
cho hương sắc đỡ nhạt phai tàn
phương ấy là phương tình chớm nở
nên mùi nhưng nhớ dễ thương hơn

*

Tắt nến, nhìn bóng đêm chập chững
về đâu_ chẳng biết nó về đâu
chỉ nhớ được tay anh quàng ngực
ôm trọn lòng em, thật nhiệm màu !

đông hương

MÙA EM HƯƠNG SẮC

Em vào vườn anh, giấc mơ chưa kịp hái
trái mới hươm vàng chưa đến độ chín cây
sợ còn quá xanh, cắn chạm giòng sữa chảy
biết đủ chất mặn nồng như chiếc hôn anh?

*

Em vào thơ anh, ước mình thủy triều lạ
sông thương yêu xuôi mãi đến tận ngàn đời
những ngọn sóng vàng khẽ lẫn lẫn với gió
chân chạm lên bờ trái tim đang ngủ say

*

Em vào tim anh, ước mong mình là tri kỷ
tô lại chút son cho môi mọng hồng nhan
em kẻ phớt trên mi mùi lan rừng ảo mị
khoác chiếc yếm tình lên ngực trẻ đoan trang
*

Em vào hồn anh, xin ẩn cư nhờ đến cuối
sợ lạc nẻo về, đường quá rộng vô biên
lỡ mất vòng tay, rồi mai này tiếc nuối
em mất anh rồi, đời lạ lắm vô duyên
*

Em vào mơ anh, hoa đang mùa, hé nụ
bến lên thì thắm, thương anh vậy đủ không
mai sáng nắng về, cánh em vừa chớm nở
vài hạt sương cuộn tròn trong tay dễ thương

đông hương

EM VỀ MỘT XỨ GOI LÀ GIẤC MƠ

Bao lần bán bớt mưa ngâu
vẫn không mua nổi sắc màu thơ anh
em về quang gió nhẹ tên

qua cầu phố cũ họp phiên chợ sầu

*

Bao lần lượm hạt nắng màu
tháng Giêng trên cỏ nhẹ hều mọng sương
sa mù như một tấm gương
em soi vào, thấy vô thường mênh mông

*

Tóc nhìn như sợi tuyết đông
bay bay nhẹ, sợ gió ngàn thổi xa
gãy, rơi vào giữa hoang vu
trong sa mạc lạnh, phế hư bạt ngàn

*

Em về lại cõi nhân gian
tìm trong thiên hạ ai cần mua em
làm người ru ngủ đêm đêm
hát ru cho trọn giấc hiền ngọt thơ

*

Bao lần muốn mình là mơ
mở tim anh, sống vài giờ yêu thương
rồi em lại trở lên đường
đi về tĩnh lặng ngồi thiền...nhớ anh

đông hương